

Der gefesselte Prometheus

Prologos

- [1] [Κράτος]: Χθονὸς μὲν ἐς τηλὸς ῥὸν ἤκομεν πέδον,
- [2] Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
- [3] Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλιν ἐπιστολὰς
- [4] ἄς σοι πατὴρ ἐφείτο, τὸν δὲ πρὸς πέτραις
- [5] ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
- [6] ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
- [7] τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
- [8] θνητοῖσι κλέψας ὥπασεν. τοιαῦτά τοι
- [9] ἀμαρτίας σφεδεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
- [10] ὥς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
- [11] στέργειν, φιλεῖν θρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.
- [12] [Ἦφαιστος]: Κράτος βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
- [13] ἔχει τέλος δὴ κούδεν ἐμποδὼν ἔτι·
- [14] ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῇ θεὸν
- [15] δῆσαι βία φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
- [16] πάντως δ' ἀνάγκη τῶν δέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
- [17] ἐξωρίαν ζεῖν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύν.
- [18] τῆς ὀρθοβούλου θεμιδὸς αἰπυμήτα παῖ,
- [19] ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
- [20] προσπασσαλέύσω τῷ δ' ἅπανθρώπῳ πάγῳ

- [21] ἴν' οὐ̣ τε̣ φω̣νῆν οὐ̣ τε̣ του̣ μορ̣φῆν βρο̣τῶν
- [22] ὄ̣ψει, στα̣θευ τὸς δ' ἡ̣ λίου̣ φοί̣βῃ̣ φλο̣γι̣
- [23] χρο̣ιᾱς ἀ̣μεί̣ψεις ἄν̣θος. ἀ̣σμέν̣ω δέ̣ σοι̣
- [24] ἡ̣ ποι̣κιλεί̣μων νύ̣ξ ἀ̣πο̣κρύ̣ψει̣ φά̣ος,
- [25] πά̣χνην θ' ἑ̣ώ̣αν ἡ̣ λιος̣ σκε̣δᾱ̣ πάλιν̣.
- [26] αἰ̣ δὲ̣ τοῦ̣ παρό̣ντος ἀ̣χ̣θη̣δὼν̣ κα̣κοῦ̣
- [27] τρύ̣σει̣ σ'· ὁ̣ λω̣φή̣σων̣ γὰρ οὐ̣ πέ̣φυ̣κέ̣ πω̣.
- [28] τοιαῦ̣τ' ἐ̣πη̣ύ̣ρω̣ τοῦ̣ φι̣λαν̣θρῶ̣που̣ τρό̣που̣.
- [29] θε̣ος̣ θεῶ̣ν γὰρ οὐ̣χ ὑ̣πο̣πτή̣σων̣ χό̣λον̣
- [30] βρο̣τοῖ̣σι̣ τι̣μὰς ὥ̣πασας̣ πέρα̣ δίκης̣.
- [31] ἀνθ' ὧ̣ν ἀ̣τερ̣πῇ̣ τή̣νδε̣ φρου̣ρή̣σεις̣ πέ̣τραν̣
- [32] ὀρ̣θο̣στά̣δην, ἄ̣υ̣πνος, οὐ̣ κά̣μπτων̣ γόνυ̣.
- [33] πολλοὺς̣ δ' ὄ̣δυρ̣μοὺς̣ καὶ̣ γό̣ους̣ ἀ̣νω̣φε̣λεῖς̣
- [34] φ̣θέ̣γξῃ̣. Διὸς̣ γὰρ̣ δυ̣σπα̣ραί̣τητοι̣ φ̣ρέ̣νες̣.
- [35] ἅ̣πας̣ δὲ̣ τρα̣χὺς̣ ὅ̣στις̣ ἂν̣ νέ̣ον̣ κρα̣τῇ̣.
- [36] [Κράτος]: εἴ̣εν, τί̣ μέ̣λ̣λεις̣ καὶ̣ κατοικ̣τί̣ζῃ̣ μά̣την;
- [37] τί̣ τὸν̣ θεοῖς̣ ἔ̣χθι̣στον̣ οὐ̣ στυ̣γεῖς̣ θεόν̣,
- [38] ὅ̣στις̣ τὸ̣ σὸν̣ θνη̣τοῖ̣σι̣ προὔ̣δωκεν̣ γέ̣ρας;
- [39] [Ἡφαιστος]: τὸ̣ συ̣γ̣γενέ̣ς̣ τοι̣ δει̣νὸν̣ ἢ̣ θ' ὁ̣μι̣λία̣.
- [40] [Κράτος]: σύ̣μφη̣μ'· ἀ̣νη̣κου̣στεῖν̣ δὲ̣ τῶ̣ν πα̣τρὸς̣ λό̣γων̣
- [41] οἷόν̣ τε̣ πῶς; οὐ̣ τοῦ̣ το̣ δει̣μαί̣νεις̣ πλέ̣ον;
- [42] [Ἡφαιστος]: αἰεί̣ γε̣ δὴ̣ νη̣λὴς̣ σὺ̣ καὶ̣ θρά̣σους̣ πλέ̣ως̣.
- [43] [Κράτος]: ἄ̣κος̣ γὰρ οὐ̣ δὲν̣ τόν̣δε̣ θρη̣νεῖ̣σθαι̣. σὺ̣ δὲ̣

- [44] τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
- [45] [Ἦφαιστος]: ὦ πολὺ λὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
- [46] [Κράτος]: τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἀπλῶ λόγῳ
- [47] τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
- [48] [Ἦφαιστος]: ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.
- [49] [Κράτος]: ἅπαντ' ἐπαχθῇ πλὴν θεοῖσι κοίρανειν.
- [50] ἔλεύθερος γὰρ οὐ τις ἐστὶ πλὴν Διός.
- [51] [Ἦφαιστος]: ἔγνωκα τοῖςδε κούδεν ἀντειπεῖν ἔχω.
- [52] [Κράτος]: οὐκουν ἐπεῖξῃ τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν,
- [53] ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
- [54] [Ἦφαιστος]: καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρεσθαι πάρα.
- [55] [Κράτος]: βαλὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
- [56] ῥαιστέρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
- [57] [Ἦφαιστος]: περαίνεται δὴ κούματ᾽α τοῦργον τόδε.
- [58] [Κράτος]: ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
- [59] δεινὸς γὰρ εὐρεῖν κάξ ἀμηχάνων πόρον.
- [60] [Ἦφαιστος]: ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
- [61] [Κράτος]: καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
- [62] μάθῃ σοφιστὴς ὦν Διὸς νωθέστερος.
- [63] [Ἦφαιστος]: πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
- [64] [Κράτος]: ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
- [65] στέρνων διαμπαξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
- [66] [Ἦφαιστος]: αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.

- [67] [Κράτος]: σὺ δ' αὖ̣ κατοκνεῖς τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
- [68] στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἴκτιεῖς ποτε.
- [69] [Ἥφαιστος]: ὀρᾶς θεάμα δυσθέατον ὄμμασιν.
- [70] [Κράτος]: ὀρῶ̣ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
- [71] ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μαχαλίστηρας βάλε.
- [72] [Ἥφαιστος]: δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μὴ δὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
- [73] [Κράτος]: ἧ̣ μὴν κελεύσω κάπιθωύξω γε πρόσ.
- [74] χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
- [75] [Ἥφαιστος]: καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῶ̣ πόνῳ.
- [76] [Κράτος]: ἔρρωμένως νῦν θείνε διατόρους πέδας.
- [77] ὥς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρύς.
- [78] [Ἥφαιστος]: ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
- [79] [Κράτος]: σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
- [80] ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ̣̣
- [81] [Ἥφαιστος]: στείχωμεν, ὥς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
- [82] [Κράτος]: ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
- [83] συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
- [84] οἴοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;
- [85] ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
- [86] καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ̣ προμηθέως,
- [87] ὅτῳ τρόπῳ τῇσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.
- [88] [Προμηθεύς]: ὦ̣̣ διος αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
- [89] ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων

[90] ἀνήριθμον γέλασμα, παμμήτορ τε γῆ,
[91] καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.
[92] ἶδε σθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
[93] δέρχθηθ' οἷαις αἰκείαισιν
[94] διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
[95] χρόνον ἀθλεύσω.
[96] τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
[97] ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
[98] φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
[99] πῆμα στενάχω, πῇ ποτε μόχθων
[100] χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
[101] καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίσταμαι
[102] σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
[103] πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
[104] αἶσαν φέρειν ὥς ῥᾶστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
[105] τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
[106] ἀλλ' οὐτε σιγᾶν οὐτε μὴ σιγᾶν τύχας
[107] οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
[108] πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας.
[109] ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
[110] πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης
[111] πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
[112] τοιῶνδε ποιυὰς ἀμπλακημάτων τίνω

[113] ὑπαι|θρίοις|δεσμοῖς|πεπασ|σαλευ|μένος.

Parodos

[114] [Προμηθεύς]: ᾗ ᾗ|ἔα ἔα.

[115] τίς|ἀχῶ, τίς|ὁδμὰ|προσέπτα|μ' ἀφεγγής,

[116] θεόσυ|τος, ἦ|βρότειος, ἦ|κεκραμένη;

[117] ἵκετο|τερμόνιον|τις ἐπὶ|πάγον|

[118] πόνων|ἐμῶν|θεω|ρός, ἦ|τί δὴ|θέλων;

[119] ὀρᾷ|τε δε|σμώντην|με δύ|σποτμον|θεόν|

[120] τὸν|Διὸς|ἐχθρόν,|τὸν πᾶ|σι θεοῖς|

[121] δι' ἀπεχ|θείας|ἐλθόνθ' ὁπόσοι|

[122] τὴν|Διὸς|αὐλήν|εἰσοιχ|νεῦσιν,

[123] διὰ τὴν|λίαν|φιλότη|τα βροτῶν.

[124] φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ|κινάθισμα|κλύω|πέλας οἰωνῶν;

[125] αἰθήρ|δ' ἐλαφραῖς|πτερύγων|ρίπαῖς ὑποσυρίζει.

[126] πᾶν|μοι φοβερόν|τὸ προσέρ|πον.

Strophe 1

[127] [Χορός]: μηδὲν|φοβηθῆς·|φιλία γὰρ ἄδε|τάξις|

[128] πτερύγων|θοαῖς|ἀμίλλαις|

[129] προσέβα|τόνδε|πάγον,|πατρώας|

[130] μόγισ|παρειποῦσα|φρένας·|

[131] κραιπνοφόροι|δέ μ' ἔπεμψαν|αὔραι·|

[132] κτύπου γὰρ|ἀχὼ|χάλυβος|διῆξεν ἄντρων|

[133] μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·

[134] σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῶ.

[135] [Προμηθεύς]: αἰαῖ αἰαῖ,

[136] τῆς πολυ τέκνου Τηθύος ἔκγονα,

[137] τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισ σομένου

[138] χθόν' ἀκοιμήτῳ ρέυματι παῖδες πατρὸς, Ὠκεανοῦ,

[139] δέρχθητ', ἐσίδεσθ' οἷῳ δεσμῶ, προσπορπατὸς

[140] τῇσδε φά ραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις

[141] φρουρὰν ἄζη λον ὀχί σω.

Antistrophe 1

[142] [Χορός]: λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερά δ' έμοῖσιν ὄσσοις

[143] ὀμίχλα προσῆξε πλήρης

[144] δακρύων σὸν δέμας εἰσιδούσα

[145] πέτραις προσαυαινόμενον

[146] ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις.

[147] νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ', Ὀλύμπου·

[148] νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτῳ κρατύνει.

[149] τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.

[150] [Προμηθεύς]: εἰ γάρ μ' ὕπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἄιδου

[151] τοῦ νεκρο δέγμονος εἰς ἀπέ ρατον

[152] Τάρταρον ἦκεν,

[153] δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,

[154] ὥς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος
 [155] τοῖσδ' ἐπεγῆθει.
 [156] νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
 [157] ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Strophe 2

[158] [Χορός]: τίς ὦδε τλησικάρδιος
 [159] θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
 [160] τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
 [161] τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπὶ κότῳς ἀεὶ
 [162] θέμενος ἄγναμπτον νόον
 [163] δάμναται Οὐρανίαν γένναν, οὐδὲ λήξει,
 [164] πρὶν ἂν ἡ κορέσῃ κέαρ ἡ παλάμη τινὶ
 [165] τὰν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχάν.
 [166] [Προμηθεύς]: ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις
 [167] αἰκίζομένου, χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
 [168] δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὕφ' ὅτου
 [169] σκῆπτρον τιμᾶς τ' ἀποσυλᾶται.
 [170] καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαιδαῖσιν
 [171] θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς
 [172] πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω,
 [173] πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ
 [174] ποινὰς τε τίνειν τῇσδ' αἰκείας ἐθελήσῃ.

Antistrophe 2

- [175] [Χορός]: σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
- [176] δύαι|σιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
- [177] ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς.
- [178] ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διὰ τορός φόβος·
- [179] δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
- [180] πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ'
- [181] ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἦθεα καὶ κέαρ
- [182] ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.
- [183] [Προμηθεύς]: οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων
- [184] ἔμπας οἶω, μαλακογνώμων
- [185] ἔσται ποθ', ὅταν ταύτη ραίσθη·
- [186] τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν
- [187] εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
- [188] σπεύδων σπεύδον τί ποθ' ἥξει.
- [189] [Χορός]: πάντ' ἐκ κάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
- [190] ποίω λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
- [191] οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
- [192] δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
- [193] [Προμηθεύς]: ἀλγεῖνὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἔστιν τάδε,
- [194] ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
- [195] ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
- [196] στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνητο,

[197] οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,

[198] ὥς Ζεὺς ἀνάσσοι δὴ θεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν

[199] σπεύδοντες, ὥς Ζεὺς μὴ ποτ' ἄρξειεν θεῶν,

[200] ἔνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλεύων πιθεῖν

[201] Τιτάνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,

[202] οὐκ ἠδυνήθην. αἰμύλας δὲ μηχανὰς

[203] ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν

[204] ὦντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.

[205] ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον θέμις,

[206] καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,

[207] τὸ μέλλον ἢ κραίνει το προυτεθεσπίζει,

[208] ὥς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν

[209] χρεῖη, δόλω δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.

[210] τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου

[211] οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.

[212] κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε

[213] ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα

[214] ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.

[215] ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς

[216] κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον

[217] αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιᾶδ' ἐξ ἐμοῦ

[218] ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος

[219] κακαῖσι ποιναῖς ταῖς δὲ μ' ἐξημείψατο.

- [220] ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
- [221] νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
- [222] ὃ δ' οὖν ἔρω τὰτ', αἰτίαν καθ' ἣν τινα
- [223] αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
- [224] ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς θρόνον
- [225] καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
- [226] ἄλλοισιν ἅλλα καὶ διεστοιχίζετο
- [227] ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
- [228] οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰστώσας γένος
- [229] τὸ πᾶν ἔχρηζεν ἅλοφιτύσαι νέον.
- [230] καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
- [231] ἐγὼ δ' ἐτόλμης· ἐξελευσάμην βροτοῦς
- [232] τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἄιδου μολεῖν.
- [233] τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
- [234] πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
- [235] θνητοῦς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
- [236] οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
- [237] ὦδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.
- [238] [Χορός]: σιδηρόφρων τε κάκ πέτρας εἶργασμένος
- [239] ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
- [240] μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
- [241] ἔχρηζον εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
- [242] [Προμηθεύς]: καὶ μὲν φίλοις γ' ἐλινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

[243] [Χορός]: μή πού | τι προύβης | τῶνδε καὶ | περαιτέρω;

[244] [Προμηθεύς]: θνητούς | γ' ἔπαυσα | μὴ προδέρκεσθαι | μόρον.

[245] [Χορός]: τὸ ποῖον | εὐρὼν τῆσδε | φάρμακον | νόσου;

[246] [Προμηθεύς]: τυφλὰς | ἐν αὐτοῖς | ἐλπίδας | κατώκισα.

[247] [Χορός]: μέγ' ὦ φέλημα | τοῦτ' ἐδωρήσω | βροτοῖς.

[248] [Προμηθεύς]: πρὸς τοῖσδε | μέντοι πῦρ | ἐγὼ σφιν ὠπασα.

[249] [Χορός]: καὶ νῦν | φλογωπὸν πῦρ | ἔχουσ' ἐφήμεροι;

[250] [Προμηθεύς]: ἀφ' οὗ | γε πολλὰς | ἐκμαθήσονται | τέχνας.

[251] [Χορός]: τοιοῖσδε | δὴ σε Ζεὺς | ἐπ' αἰτιάμασιν—

[252] [Προμηθεύς]: αἰκίζεταί | τε κοῦδαμῇ | χαλᾷ κακῶν.

[253] [Χορός]: οὐδ' ἔστιν ἄθλου | τέρμα σοι | προκείμενον;

[254] [Προμηθεύς]: οὐκ ἄλλο γ' οὐδέεν, | πλὴν ὅταν | κείνω δοκῇ.

[255] [Χορός]: δόξει | δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; | οὐχ ὁρᾷς ὅτι

[256] ἡμαρτες; | ὥς δ' ἡμαρτες | οὐτ' ἐμοὶ λέγειν

[257] καθ' ἡδονὴν | σοί τ' ἄλγος. | ἀλλὰ ταῦτα μὲν

[258] μεθῶμεν, | ἄθλου δ' ἔκλυσιν | ζήτηί τινά.

[259] [Προμηθεύς]: ἐλαφρὸν ὅστις | πημάτων | ἔξω πόδα

[260] ἔχει παραινεῖν | νοθετεῖν | τε τὸν κακῶς

[261] πράσσοντ'. | ἐγὼ δὲ ταῦθ' | ἅπαντ' ἥπιστάμην.

[262] ἐκῶν ἐκῶν | ἡμαρτον, οὐκ | ἀρνήσομαι.

[263] θνητοῖς | ἀρήγων αὐτὸς | ἡρόμην πόνους.

[264] οὐ μὲν | τι ποιναῖς | γ' ὠόμην τοῖσι με

[265] κατισχνανεῖσθαι | πρὸς πέτραις | πεδασίοις,

- [266] τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγέι τονος πάγου.
- [267] καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
- [268] πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
- [269] ἀκούσασθ', ὥς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
- [270] πίθεσθέ μοι πίθεσθε, συμπονῆσατε
- [271] τῷ νῦν μογοῦντι ταῦτά τοι πλανωμένα
- [272] πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
- [273] [Χορός]: οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας τοῦτο, Προμηθεῦ.
- [274] καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόσυτον
- [275] θᾶκον προλιπούσ',
- [276] αἰθέρα θ' ἀγνὸν πόρον οἰωνῶν,
- [277] ὄκριον ἔσση χθονὶ τῇδε πελῶ,
- [278] τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρήζω διὰ παντὸς ἀκούσαι.
- [279] [Ὠκεανός]: ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
- [280] διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
- [281] τὸν πτερυγικῇ τόνδ' οἰωνὸν
- [282] γνώμη στομίῳν ἄτερ εὐθύνων.
- [283] ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
- [284] τὸ τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει,
- [285] χωρίς τε γένους οὐκ ἔστιν ὄτω
- [286] μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
- [287] γνώση δὲ τάδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
- [288] χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ

- [289] σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν·
- [290] οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὥς Ἰκεανοῦ
- [291] φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.
- [292] [Προμηθεύς]: ἔα· τί χρήμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
- [293] ἤκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν
- [294] ἐπ' οὐμὸν τε ρεῦμα καὶ πετρηρεφῇ
- [295] αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
- [296] ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἧ θεωρήσων τύχας
- [297] ἐμὰς ἀφίξει καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
- [298] δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
- [299] τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
- [300] οἷαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
- [301] [Ἰκεανός]: ὀρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
- [302] θέλω τὰ λῶστα, καί περ ὃν τι ποικίλῳ.
- [303] γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
- [304] νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
- [305] εἰ δ' ὧς δετραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
- [306] ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
- [307] θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
- [308] παρόντα μόχθων παιδὶν εἶναι δοκεῖν.
- [309] ἀλλ', ὧς ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
- [310] ζήτη δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
- [311] ἀρχαί' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·

- [312] τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηλόρου
- [313] γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰ πείχειρα γίνεται.
- [314] σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
- [315] πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
- [316] οὐκ οὐν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
- [317] πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
- [318] τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
- [319] καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἴμι καὶ πειράσομαι
- [320] ἔαν δύνωμαι τῶνδ' ἐκλῦσαι πόνων.
- [321] σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
- [322] ἦοὺκ οἴσθ' ἀκριβῶς ὦν περισσόφρων ὅτι
- [323] γλώσση ματαία ζημία προστρίβεται;
- [324] [Προμηθεύς]: ζηλῶ σ' ὀθοῦνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς
- [325] τούτων μετασχεῖν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.
- [326] καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
- [327] πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
- [328] πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆς ὀδῶ.
- [329] [Ὀκεανός]: πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
- [330] ἢ σαυτόν· ἔργῳ κού λόγῳ τεκμαίρομαι.
- [331] ὀρμύμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης.
- [332] αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
- [333] δώσειν Δί', ὥστε τῶνδ' ἐκλῦσαι πόνων.
- [334] [Προμηθεύς]: τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κούδαμῃ λήξω ποτέ·

- [335] προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
- [336] μηδὲν πόνει. μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
- [337] ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
- [338] ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκ ποδῶν ἔχων.
- [339] ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
- [340] θέλοιμ' ἂν ὥς πλείστοι σιπημονὰς τυχεῖν.
- [341] οὐ δῆτ' ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
- [342] τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους
- [343] ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
- [344] ὠμοῖς ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκalon.
- [345] τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκῆτορα
- [346] ἄντρων ἰδὼν ὥκτιρα, δάιον τέρας
- [347] ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
- [348] Τυφῶνα θεῶρον· πᾶσιν ἀντέστη θεοῖς,
- [349] σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόβον.
- [350] ἐξ ὀμμάτων δ' ἥστραπτε γοργωπὸν σέλας,
- [351] ὥς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ.
- [352] ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
- [353] καταβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
- [354] ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
- [355] κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
- [356] ἐφεψαλώθη κάξεβροντήθη σθένος.
- [357] καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας

- [358] κείται στενω ποῦ πλησίον θαλασσίου
- [359] ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπο·
- [360] κορυφαῖς δ' ἐν ἅκραις ἤμενος μυδροκτυπεῖ
- [361] Ἦφαιστος· ἐνθεν ἐκραγῇσονται ποτε
- [362] ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
- [363] τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροῦς γύας·
- [364] τοῖόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον
- [365] θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
- [366] καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἦν θρακωμένος.
- [367] σὺ δ' οὐκ ἀπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
- [368] χρήζεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
- [369] ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
- [370] ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφῇση χόλου.
- [371] [Ὠκεανός]: οὐκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
- [372] ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
- [373] [Προμηθεύς]: ἂν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ
- [374] καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχυαίνῃ βίᾳ.
- [375] [Ὠκεανός]: ἐν τῷ προθυμείσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
- [376] ὀρᾶς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
- [377] [Προμηθεύς]: μόχθον περιστὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
- [378] [Ὠκεανός]: ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
- [379] κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.
- [380] [Προμηθεύς]: ἐμὸν δοκῇσει τάμπλάκημ' εἶναι τόδε.

[381] [Ωκεανός]: σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

[382] [Προμηθεύς]: μὴ γάρ σε θρῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλη.

[383] [Ωκεανός]: ἦ τῷ νέον θακοῦν τι παγκρατεῖς ἔδρας;

[384] [Προμηθεύς]: τούτου φυλάσσου μὴ ποτ' ἀχθῇσθῇ κέαρ.

[385] [Ωκεανός]: ἦ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

[386] [Προμηθεύς]: στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

[387] [Ωκεανός]: ὀρμὴ μένω μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.

[388] λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς

[389] τετρασκελὴς οἶω νόσ· ἄσμενος δέ τ' ἄν

[390] σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειεν γόνυ.

Stasimon

Strophe 1

[391] [Χορός]: στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ·

[392] δακρυσίστακτα δ' ἀπ' ὄσσω

[393] ῥαδινὰν λειβομένα ῥέος παρειὰν

[394] νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς·

[395] ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς

[396] ἰδίοις νόμοις κρατύνων

[397] ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς

[398] πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν·

Antistrophe 1

[399] [Χορός]: πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα,

[400] μεγαλοσχήμονα ἀρχαιῶν πεπῆ

[401] στένουσι τὰν σὰν

[402] ξυνομαιμόνων τε τιμάν,

[403] ὅποσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς

[404] Ἀσίας ἔδος νέμονται,

[405] μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆλμασι

[406] συγκάμνουσι θνατοί.

Strophe 2

[407] [Χορός]: Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι

[408] παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,

[409] καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἱ γᾶς

[410] ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶτιν

[411] ἔχουσι λίμναν,

Antistrophe 2

[412] [Χορός]: Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,

[413] ὑψίκρημνον οἱ πόλισμα

[414] Καυκάσου πέλας νέμονται,

[415] δάιος στρατός, ὀξυπρόροισι

[416] βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Strophe 3

[417] [Χορός]: μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
[418] δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμμαις
[419] ἐσειδόμαν, θεόν,
[420] Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταίον,
[421] ὃς γὰν οὐράνιον τε πόλον
[422] νώτοις ὑποστεγάζει.

Antistrophe 3

[423] [Χορός]: Προμηθεῦ, σὰς δὲ γὰ στένει τύχας
[424] βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
[425] ξυμπίτνων, στένει βυθός,
[426] κελαινὸς Ἄιδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
[427] παγαί θ' ἀγνορύτων ποταμῶν
[428] στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν.
[429] [Προμηθεύς]: μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ
[430] σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
[431] ὀρῶν ἔμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
[432] καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
[433] τίς ἄλλος ἢ ἡ γὼ παντελῶς διώρισεν;
[434] ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυῖαι σιν ἂν
[435] ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
[436] ἀκούσασθ', ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
[437] ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.

- [438] λέξω δέ, μέμψιν οὐτίν' ἀνθρώποις ἔχων,
- [439] ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὖνοιαν ἐξηγούμενος·
- [440] οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
- [441] κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὄνειράτων
- [442] ἀλίγκιοι μορφῇσι τὸν μακρὸν βίον
- [443] ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς
- [444] δόμους προσείλους, ἥσαν, οὐ ξυλουργίαν·
- [445] κατῶρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
- [446] μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
- [447] ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
- [448] οὔτ' ἀνθεμῶδους ἦρος οὔτε καρπίμου
- [449] θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
- [450] ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
- [451] ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
- [452] καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
- [453] ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
- [454] μνήμην ἀπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
- [455] κᾶζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
- [456] ζεύγλαισι δουλεύοντα σάγμασιν θ', ὅπως
- [457] θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
- [458] γένοιονθ', ὕφ' ἄρμα τ' ἡγαγον φιληνίους
- [459] ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
- [460] θαλασσόπλαγκτα δ' οὐ τις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ

- [461] λινό|πτερ' ηῦ|ρε ναυ|τίλων|όχή|ματα.
- [462] τοιαῦ|τα μηχανή|ματ' ἐ|ξευρών|τάλας|
- [463] βροτοῖ|σιν, αὐ|τὸς οὐκ|ἔχω|σόφισμ'|ὅτῳ|
- [464] τῆς νῦν|παρού|σης πη|μονῆς|ἀπαλ|λαγῶ.
- [465] [Χορός]: πέπον|θας αἰ|κὲς πῆμ'.|ἀπο|σφαλεῖς|φρενῶν|
- [466] πλανᾷ,|κακὸς|δ' ἰα|τρὸς ὥς|τις ἐς|νόσον|
- [467] πεσὼν|ἀθυ|μεῖς καὶ|σεαυ|τὸν οὐκ|ἔχεις|
- [468] εὐρεῖν|ὁποί|οις φαρ|μάκοις|ἰά|σιμος.
- [469] [Προμηθεύς]: τὰ λοι|πά μου|κλύου|σα θαυ|μάση|πλέον,
- [470] οἷας|τέχνας|τε καὶ|πόρους|ἐμη|σάμην.
- [471] τὸ μὲν|μέγι|στον, εἰ|τις ἐς|νόσον|πέσοι,
- [472] οὐκ ἦν|ἀλέ|ξημ' οὐ|δέν, οὐ|τε βρώ|σιμον,
- [473] οὐ χρι|στόν, οὐ|δὲ πι|στόν, ἀλ|λὰ φαρ|μάκων|
- [474] χρεία|κατε|σκέλλον|το, πρίν|γ' ἐγώ|σφισιν|
- [475] ἔδει|ξα κρά|σεις ἢ|πίων|ἀκε|σμάτων,
- [476] αἷς τὰς|ἀπά|σας ἐ|ξαμύ|νονται|νόσους.
- [477] τρόπους|τε πολ|λοὺς μαν|τικῆς|ἐστοί|χισα,
- [478] κᾶκρι|να πρῶ|τος ἐξ|όνει|ράτων|ἃ χρῆ|
- [479] ὕπαρ|γενέ|σθαι, κλη|δόνας|τε δυ|σκριτούς|
- [480] ἐγνώ|ρισ' αὐ|τοῖς ἐνο|δίους|τε συμ|βόλους.
- [481] γαμψ|νύχων|τε πτῆ|σιν οἰ|ωνῶν|σκεθρῶς|
- [482] διώ|ρισ', οἵ|τινές|τε δε|ξιοὶ|φύσιν|
- [483] εὐω|νύμους|τε, καὶ|δαί|ταν ἢν|τινα|

- [484] ἔχουσ' ἔκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
- [485] ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
- [486] σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιάν τίνα
- [487] ἔχουσ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν
- [488] χολή, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
- [489] κνίση τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
- [490] ὀσφύν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
- [491] ὤδωσα θνητούς, καὶ φλογωπά σήματα
- [492] ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
- [493] τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
- [494] κεκρυμμέν', ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
- [495] χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
- [496] φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
- [497] οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
- [498] βραχεὶ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
- [499] πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
- [500] [Χορός]: μὴ νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
- [501] σαυτοῦ δ' ἀκῆδει δυστυχοῦντος. ὥς ἐγὼ
- [502] εὖελπίς εἰμι τῶν δέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
- [503] λυθέντα μηδὲν μείον ἰσχύσειν Διός.
- [504] [Προμηθεύς]: οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος
- [505] κρᾶναι πέπρωται, μυρίαὶς δὲ πημοναῖς
- [506] δύαις τε καμφθεῖς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·

[507] τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενέστερα μακρῶ.

[508] [Χορός]: τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἱ ἀκοστροφος;

[509] [Προμηθεύς]: Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες

[510] [Χορός]: τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος;

[511] [Προμηθεύς]: οὐκ οὖν ἂν ἐκ φύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

[512] [Χορός]: τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλήν ἀεὶ κρατεῖν;

[513] [Προμηθεύς]: τοῦτ' οὐκέτ' ἂν πύθοιο μηδὲ λὶπάρει.

[514] [Χορός]: ἧ ποῦ τι σε μόνον ἐστὶν ὃ ξυναμπέχεις.

[515] [Προμηθεύς]: ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς

[516] καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος

[517] ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῶζων ἐγὼ

[518] δεσμούς· ἀεὶ κεῖς καὶ δύας ἐκφυγάνω.

Stasimon

Strophe 1

[519] [Χορός]: μηδ' ἂν ὅ πάντα νέμων

[520] θεῖτ' ἐμᾶ γνώμα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,

[521] μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις

[522] θοίναις ποτινισομένα

[523] βουφόνους παρ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,

[524] μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·

[525] ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένει

[526] καὶ μήποτ' ἐκτακείη·

Antistrophe 1

[527] [Χορός]: ἀδύ τι θαρσαλέαις
[528] τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
[529] θυμὸν ἀλδαίνουσιν ἐν εὐφροσύναις.
[530] φρίσσω δέ σε δερκομένα
[531] μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον || Ζῆνα
[532] γὰρ οὐ τρομέων
[533] ῥαιδίᾳ γνῶμα σέβῃ
[534] θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

Strophe 2

[535] [Χορός]: φέρ', ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος· εἰ||πὲ
[536] ποῦ τίς ἀλκά;
[537] τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
[538] ὀλιγοδρανίαν
[539] ἄκιυν, ισόνειρον, ἅ τὸ φωτῶν
[540] ἀλαδὸν γένος ἐμπεποδισμένον; οὐποτε
[541] τὰν Διὸς ἀρμονίαν
[542] θνατῶν παρεξίασιν βουλαί.

Antistrophe 2

[543] [Χορός]: ἔμαθον τάδε σὰς προσιδουῖσ' ὀλοᾶς
[544] τύχας, Προμηθεῦ.
[545] τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα

- [546] τόδ' ἐκεῖ|νό θ', ὃ τ' ἀμ||φι|
- [547] λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὕμεναῖον|
- [548] ἰότα|τι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἔδνοις|
- [549] ἄγαγες Ἑσιόναν|
- [550] πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον.|
- [551] [ἰώ]: τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν|
- [552] τόνδε χα|λινοῖς ἐν πετρί|νοισιν|
- [553] χειμα|ζόμενον;|
- [554] τίνος ἀμ|πλακίας ποινὰς ὀλέκη;|
- [555] σήμνηνον ὅποι γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημαι.|
- [556] ᾗ ᾗ, ἔ ἔ,|
- [557] χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἷστρος,|
- [558] εἶδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ' ᾗ δᾗ· φοβοῦμαι|
- [559] τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.|
- [560] ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὁμμ' ἔχων,|
- [561] ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.|
- [562] ἀλλ', ἐμὲ τὰν τάλαιναν|
- [563] ἐξ ἐνέρων περῶν κυναγετεῖ, πλανᾷ|
- [564] τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.|
- [565] ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ|
- [566] ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·|
- [567] ἰὼ ἰὼ πόποι,|
- [568] ποῖ μ' ἄγουσ' αἶδε τηλέπλαγκτοι πλάναι;|

- [569] τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
- [570] ἐνέξευξας εὐρὼν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἔξ,
- [571] οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
- [572] παράκοπον ὥδε τείρεις;
- [573] πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυπον, ἢ
- [574] ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν,
- [575] μηδέ μοι φθονήσης
- [576] εὐγμάτων, ἄναξ.
- [577] ἄδην με πολὺ πλανοὶ πλάναι
- [578] γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα
- [579] πημονὰς ἀλύξω.
- [580] κλύεις φθέγμα τὰς βούκερω παρθένου;
- [581] [Προμηθεύς]: πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινῆτου κόρης,
- [582] τῆς Ἰναχείας; ἢ Διὸς θάλλει κέαρ
- [583] ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
- [584] Ἥρα στυγῇ τὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
- [585] [Ἰώ]: πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;
- [586] εἰπέ μοι τᾶ μογερά τίς ὦν;
- [587] τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
- [588] τὰν ταλαίπωρον ὥδ' ἔτυμα προσθροεῖς;
- [589] θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
- [590] μαραίνει με χρίουσα κέντροισι, φοιταλέοισιν ἔξ·,
- [591] σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκείαις

- [592] λαβρόσυτος ἦλθον, ἦρας
- [593] ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ
- [594] δαιμόνων δὲ τίνες οἶ, ἔ ξ,
- [595] οἶ' ἐγὼ μογοῦσιν;
- [596] ἀλλὰ μοι τορῶς
- [597] τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
- [598] παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
- [599] δεῖξον, εἴπερ οἶσθα.
- [600] θρόει, φράζε τᾶ δυσπλάνω παρθένω.
- [601] [Προμηθεύς]: λέξω | τορῶς | σοι πᾶν | ὅπερ | χρήξεις | μαθεῖν,
- [602] οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
- [603] ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἶγειν στόμα.
- [604] πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὀρᾶς Προμηθέα.
- [605] [Ἰώ]: ὦ κοινὸν ὦ φέλημα θνητοῖσιν φανείς,
- [606] τλήμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
- [607] [Προμηθεύς]: ἄρμοι' ἐπέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
- [608] [Ἰώ]: οὐκ οὐν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
- [609] [Προμηθεύς]: λέγ' ἢν τιν' αἰτῇ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
- [610] [Ἰώ]: σήμηνον ὅστις ἐν φάραγ' γίγ' ὥχμασεν.
- [611] [Προμηθεύς]: βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χεῖρ.
- [612] [Ἰώ]: ποινὰς δὲ ποίῳν ἀμπλακημάτων τίνεις;
- [613] [Προμηθεύς]: τοσοῦτον ἄρκῳ σοι σαφηνίσας μόνον.
- [614] [Ἰώ]: καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης

[615] δείξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

[616] [Προμηθεύς]: τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

[617] [Ἰώ]: μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

[618] [Προμηθεύς]: ἀλλ' οὐ μεγάριω τοῦδέ σοι δωρήματος.

[619] [Ἰώ]: τί δῆτα μέλεις μὴ γεγώνισκειν τὸ πᾶν;

[620] [Προμηθεύς]: φθόνος μὲν οὐδεῖς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

[621] [Ἰώ]: μή μου προκήδου μᾶσσον ὥς ἐμοὶ γλυκύ.

[622] [Προμηθεύς]: ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν. ἄκουε δὴ.

[623] [Χορός]: μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κάμοι πόρε.

[624] τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,

[625] αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·

[626] τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

[627] [Προμηθεύς]: σὺν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,

[628] ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.

[629] ὥς τὰ ποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας

[630] ἔνταυθ', ὅπου μέλλοι τις οἴσασθαι δάκρυ

[631] πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

[632] [Ἰώ]: οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσαί με χρή,

[633] σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῆζετε

[634] πεύσεσθε· καί τοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι

[635] θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν

[636] μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.

[637] αἰεὶ γὰρ ὅψεις ἐν νυχοὶ πωλεόμεναι

- [638] ἐς παρθενώνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
- [639] λείοι·σι μύθοις ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη,
- [640] τί παρθελεύει δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
- [641] τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἰμέρου βέλει
- [642] πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
- [643] θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ ἴπολα κτίσης λέχος
- [644] τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἐξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
- [645] λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
- [646] ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
- [647] τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσι
- [648] συνειχόμεν δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
- [649] ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα.
- [650] ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ καὶ πὶ Δωδώνης πυκνοῦς
- [651] θεοπρόπους ἱάλλεν, ὡς μάθοι τί χρῆ
- [652] δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
- [653] ἦκον δ' ἀναγέλλοντες αἰόλοστόμους
- [654] χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
- [655] τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
- [656] σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
- [657] ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
- [658] ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις·
- [659] κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
- [660] κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.

- [661] τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν
- [662] ἐξήλασέν με κάπékλησε δωμάτων
- [663] ἄκουσαν ἅκων· ἀλλ' ἐπὶ νάγκαζέ νιν
- [664] Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
- [665] εὐθύς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
- [666] ἦσαν, κεραστὶς δ', ὡς ὀρᾷτ', ὄξυστόμῳ
- [667] μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
- [668] ἦσσαν πρὸς εὐποτόν τε Κερχυνείας ῥέος
- [669] Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενής
- [670] ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
- [671] ὄσσοις δεδοκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
- [672] ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
- [673] τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἱ στροπλῆξ δ' ἐγὼ
- [674] μάστιγι θείῃ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
- [675] κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι
- [676] λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
- [677] ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
- [678] αἵσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.
- [679] [Χορός]: ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
- [680] οὐποτ' ὦδ' οὐποτ' ἠϋχοὺν ξένους
- [681] μολεῖσθαι λόγους εἰς ἀκοὰν ἐμάν,
- [682] οὐδ' ὦδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
- [683] πῆματα, λύματα, δαίματα ἀμφάκει

- [684] κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
- [685] ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
- [686] πέφρικ' εἰσιδοῦσα πράξιν Ἰοῦς.
- [687] [Προμηθεύς]: πρῶ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ.
- [688] ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.
- [689] [Χορός]: λέγ', ἐκδίδασκε τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
- [690] τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξειπιστασθαι τορῶς.
- [691] [Προμηθεύς]: τὴν πρίν γε χρεῖαν ἡνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
- [692] κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆςδε πρῶτ' ἐχρήζετε
- [693] τὸν ἄμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
- [694] τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρή πάθη
- [695] τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
- [696] σύ τ' ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
- [697] θυμῷ βάλλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθης ὁδοῦ.
- [698] πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
- [699] στρέψα σασυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
- [700] Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἱ πλεκτὰς στέγας
- [701] πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις
- [702] ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
- [703] οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλιστόνοις πόδας
- [704] χρίμπτουσα ῥα χίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
- [705] λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
- [706] οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.

[707] ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.

[708] ἥξεις δ' ὕβριστην ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,

[709] ὃν μὴ περάσης, οὐ γὰρ εὐβατος περᾶν,

[710] πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλης, ὁρῶν

[711] ὕψιστον, ἐνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος

[712] κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρῆ

[713] κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινὴν

[714] βῆναι κέλευθον, ἐνθ', Ἄμαζόνων στρατὸν

[715] ἥξεις στυγάνορ', αἱ θεμίσκυράν ποτε

[716] κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα

[717] τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος

[718] ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρὶά νεῶν.

[719] αὐταῖ σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.

[720] ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις

[721] Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχχως σε χρῆ

[722] λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.

[723] ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας

[724] τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος

[725] κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον

[726] ἥπειρον ἥξεις Ἀσιὰδ'. ἄρ', ὑμῖν δοκεῖ

[727] ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς

[728] βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς

[729] χρήζων μιγῇναι τάσδ' ἐπέριψεν πλάνας.

- [730] πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
- [731] μνηστῆρος. οὐς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
- [732] εἶναι δόκει σοι μηδέπω ν προοιμίους.
- [733] [Ἰώ]: ἰὼ μοί μοι, ἔ ξ.
- [734] [Προμηθεύς]: σὺ δ' αὖ κέκραγας καὶ ναμυχθίζῃ; τί που
- [735] δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
- [736] [Χορός]: ἧ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
- [737] [Προμηθεύς]: δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
- [738] [Ἰώ]: τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
- [739] ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῇσδ' ἀπὸ στόφλου πέτρας,
- [740] ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
- [741] ἀπηλάνην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
- [742] ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
- [743] [Προμηθεύς]: ἧ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
- [744] ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
- [745] αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ.
- [746] νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
- [747] μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
- [748] [Ἰώ]: ἧ γάρ ποτ' ἐστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
- [749] [Προμηθεύς]: ἦδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
- [750] [Ἰώ]: πῶς δ' οὐκ ἂν, ἢ τις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
- [751] [Προμηθεύς]: ὥς τοίνυν ὄντων τῶν δέ σοι μαθεῖν πάρα.
- [752] [Ἰώ]: πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

[753] [Προμηθεύς]: πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

[754] [Ἴώ]: ποίω τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

[755] [Προμηθεύς]: γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ὧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

[756] [Ἴώ]: θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.

[757] [Προμηθεύς]: τί δ' ὄντιν' ; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.

[758] [Ἴώ]: ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

[759] [Προμηθεύς]: ἡ τέξεται γε παῖδα φέρτερον πατρός.

[760] [Ἴώ]: οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῇσδ' ἀποστροφή τύχης;

[761] [Προμηθεύς]: οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.

[762] [Ἴώ]: τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;

[763] [Προμηθεύς]: τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐγγόνων εἶναι χρεών.

[764] [Ἴώ]: πῶς εἶπας; ἡ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

[765] [Προμηθεύς]: τρίτος γε γένυαν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

[766] [Ἴώ]: ἡδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμωδία.

[767] [Προμηθεύς]: καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτηί πόνους.

[768] [Ἴώ]: μή μοι προτείων κέρδος εἴτ' ἀποστέρει.

[769] [Προμηθεύς]: δυοῖν λόγοιιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

[770] [Ἴώ]: ποίοιν; πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

[771] [Προμηθεύς]: δίδωμ'· ἐλοῦ γάρ, ἡ πόνων τὰ λοιπά σοι

[772] φράσω σαφηνῶς, ἡ τὸν ἐκλύσонт' ἐμέ.

[773] [Χορός]: τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν

[774] θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσης λόγου.

[775] καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,

[776] ἐμοὶ δὲ τὸν λύσον· τα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

[777] [Προμηθεύς]: ἐπεὶ προθυμῖσθ', οὐκ ἔναντιώσομαι

[778] τὸ μὴ γεγῶνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῆζετε.

[779] σοὶ πρῶτον, ἰοῖ, πολὺ δονον πλάνην φράσω,

[780] ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

[781] ὅταν περάσῃς ρεῖθρον ἢ πείροιν ὄρον,

[782] πρὸς ἀντολὰς φλογῶ πας ἡλιοστιβεῖς
[783] [Zelee ost]

[784] πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκη

[785] πρὸς Γοργόνει· ἀπεδί·α Κισθήνης, ἵνα

[786] αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι

[787] τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὅμ' ἐκτημέναι,

[788] μονόδοντες, ἃς οὐθ' ἡλῖος προσδέσκειται

[789] ἀκτίσιν οὐθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.

[790] πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,

[791] δρακόντομαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,

[792] ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς.

[793] τοιοῦτο μὲν σοὶ τοῦτο φρούριον λέγω·

[794] ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῇ θεωρίαν·

[795] ὄξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας

[796] γρυῖπας φύλαξαι, τὸν τε μουνώπα στρατὸν

[797] Ἄριμασπὸν ἱπποβάμον', οἱ χρυσόρυτον

[798] οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·

- [799] τούτοις | σὺ μὴ | πέλαζε. | τη λουρὸν | δὲ γῆν |
- [800] ἤξεις, | κελαινὸν | φῦλον, | οἱ | πρὸς ἡλίου |
- [801] ναίου | σι πηγαῖς, | ἔνθα | ποταμὸς | Αἰθίοψ. |
- [802] τούτου | παρ' ὄχθας | ἔρφ', | ἕως | ἂν ἐξίκη |
- [803] καταβα | σμόν, | ἔνθα | Βιβλίνων | ὁρῶν | ἀπο |
- [804] ἴη | σι σε | πτόν | Νεῖλος | εὐποτον | ῥέος. |
- [805] οὗτός | σ' ὁδώ | σι τὴν | τρίγωνον | ἐς | χθόνα |
- [806] Νειλῶ | τιν, | οὐ | δὴ τὴν | μακρὰν | ἀποικίαν, |
- [807] ἴοι, | πέπρω | ται σοί | τε καὶ | τέκνοις | κτίσαι. |
- [808] τῶν δ' εἴ | τί σοι | ψελλόν | τε καὶ | δυσεύρετον, |
- [809] ἐπαν | δίπλα | ζε καὶ | σαφῶς | ἐκμάν | θανε. |
- [810] σχολή | δὲ πλείων | ἢ | θέλω | πάρε | στί μοι. |
- [811] [Χορός]: εἰ μὲν | τι τῇ | δε λοιπὸν | ἢ | παρειμένον |
- [812] ἔχεις | γεγωνεῖν | τῆς | πολυφθόρου | πλάνης, |
- [813] λέγ'. | εἰ | δὲ πάντ' | εἰρηκας, | ἢ μῖν | αὖ | χάριν |
- [814] δὸς ἦν | περ αἰτούμε | σθα, | μέμνησαι | δέ που. |
- [815] [Προμηθεύς]: τὸ πᾶν | πορείας | ἢ δε | τέρμ' | ἀκήκοεν. |
- [816] ὅπως | δ' ἂν | εἰδῇ | μὴ | μάτην | κλύου | σά μου, |
- [817] ἃ πρὶν | μολεῖν | δεῦρ' | ἐκ | μεμόχθηκεν | φράσω, |
- [818] τεκμήριον | τοῦτ' | αὐτὸ | δοὺς | μύθων | ἐμῶν. |
- [819] ὄχλον | μὲν οὖν | τὸν | πλείστον | ἐκλείψω | λόγων, |
- [820] πρὸς | αὐτὸ δ' | εἴμι | τέρμα | σῶν | πλανημάτων. |
- [821] ἐπεὶ | γὰρ | ἤλθες | πρὸς | Μολοσ | σὰ γὰρ πεδα, |

- [822] τὴν αἰπύνῳ τόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
- [823] μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ θεσπρωτοῦ Διός,
- [824] τέρας τ' ἅπιστα, αἱ προσήγοροι δρῦες,
- [825] ὕφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κούδεν αἰνικτηρίως
- [826] προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
- [827] μέλλουσ' ἔσεσθαι. τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι;
- [828] ἐντεῦθεν οἱ στρήσασα τὴν παρακτίαν
- [829] κέλευθον ἥξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
- [830] ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χεῖμάζη δρόμοις·
- [831] χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
- [832] σαφῶς ἐπίστας, Ἰόνιος κεκλήσεται, .
- [833] τῆς σῆς πορείας μνημα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
- [834] σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
- [835] ὥς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
- [836] τὰ λοιπὰ δ' ὁμῖν τῇ δέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
- [837] ἐς ταῦτ' ὃν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος.
- [838] ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
- [839] Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
- [840] ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
- [841] ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
- [842] ἐπ' οὐμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
- [843] τέξεις κελαινὸν Ἑπαφον, ὃς καρπώσεται
- [844] ὄσσην πλατύρουσ Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·

[845]	πέμπτη	δ' ἀπ' αὐτοῦ	γέννα	πεντηκοντά	παις
[846]	πάλιν	πρὸς Ἄργος	οὐχ ἔκουσ'	ἐλεύσεται	
[847]	θηλύσπορος,	φεύγουσα	συγγενῇ	γάμον	
[848]	ἄνεψιών·	οἱ δ' ἐπτοημένοι	φρένας,		
[849]	κίρκοι	πελειῶν	οὐ μακρὰν	λελειμμένοι,	
[850]	ἥξουσιν	θηρεῦόντες	οὐ θηρασίμους		
[851]	γάμους,	φθόνον	δὲ σωμαμάτων	ἔξει θεός·	
[852]	Πελασγία	δὲ δέξεται	θηλυκτόνῳ		
[853]	Ἄρει,	δαμέντων	νυκτιφρουρήτῳ	θράσει.	
[854]	γυνὴ	γὰρ ἄνδρ'	ἔκαστον	αἰῶνος	στερεῖ,
[855]	δίθηκτον	ἐν σφαγαῖσι	βάψασα	ξίφος·	
[856]	τοιᾷδ'	ἐπ' ἐχθροὺς	τοὺς ἐμοὺς	ἔλθοι Κύπρις.	
[857]	μίαν	δὲ παίδων ἕμερος	θέλξει	τὸ μὴ	
[858]	κτεῖναι	σύνευνον,	ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται		
[859]	γνώμην·	δυσὶν δὲ θάτερον	βουλήσεται,		
[860]	κλύειν	ἄναλκας	μᾶλλον ἢ μαιφόνος·		
[861]	αὕτη	κατ' Ἄργος	βασίλικόν	τέξει γένος·	
[862]	μακροῦ	λόγου	δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεθεῖν	τορῶς.	
[863]	σποράς	γε μὴν	ἐκ τῆσδε φύσεται	θρασὺς	
[864]	τόξοισι	κλεινός,	ὃς πόνων	ἐκ τῶνδ' ἐμὲ	
[865]	λύσει.	τοιόνδε	χρησμόν ἢ παλαιγενῆς		
[866]	μήτηρ	ἐμοὶ	διήλθε Τιτανὶς	Θέμις·	
[867]	ὅπως	δὲ χῶπῃ,	ταῦτα δεῖ μακροῦ	λόγου	

[868] εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκ μαθοῦσα κερδανεῖς.

[869] [Ἰώ]: ἐλελεῦ ἐλελεῦ,

[870] ὑπὸ μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς

[871] μανίαι θάλπουσ', οἷστρου δ' ἄρδις

[872] χρίει μ' ἄπυρος.

[873] κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.

[874] τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,

[875] ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης

[876] πνεύματι μάργω, γλώσσης ἀκρατής.

[877] θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ

[878] στυνγῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Stasimon

Strophe 1

[879] [Χορός]: ἧ σοφὸς ἧ σοφὸς ἦν

[880] ὃς πρῶτος ἐν γνῶμα τόδ' ἐβάστασε καὶ

[881] γλώσσα διεμυθολόγησεν,

[882] ὥς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶ,

[883] καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων

[884] μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων

[885] ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

Antistrophe 1

[886] [Χορός]: μήποτε μήποτέ ἔμ', ὦ

[887] Μοῖραι λεχέων , Διὸς εὐ|νάτειραν

[888] ἴδοισθε πέλουσαν·

[889] μηδὲ πλαθείην γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.

[890] ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν

[891] εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν

[892] δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.

[893] ἐμοὶ δ' ὀπόθι μὲν ὅμα λὸς ὁ γάμος ἄφοβος οὐδὲ

[894] δέδι|α μηδὲ κρεῖσ|σόνων θεῶν ἔρω|ς

[895] ἄφυκτον ὅμ|μα προσ|δράκοι.

[896] ἀπόλε|μος ὅδε γ' ὁ πόλε|μος, ἀπο|ρα πόρι|μος· οὐδ'

[897] ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.

[898] τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρῶ μῆτιν ὅπαι φύγοιμ' ἄν.

[899] [Προμηθεύς]: ἦ μὲν ἔτι Ζεὺς, καί περ αὐθάδης φρενῶν,

[900] ἔσται ταπεινός, οἷ|ον ἐξαρτύ|εται

[901] γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

[902] θρόνων τ' αἰστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ

[903] Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,

[904] ἦν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.

[905] τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν

[906] δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.

[907] ἐγὼ τάδ' οἶδα χῶ| τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν

- [908] θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
- [909] πιστός, τινάσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
- [910] οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ
- [911] πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
- [912] τοῖον παλαιστήν νῦν παρασκευάζεται
- [913] ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
- [914] ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
- [915] βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
- [916] θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
- [917] τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶ.
- [918] πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
- [919] ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
- [920] [Χορός]: σύ θην ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
- [921] [Προμηθεύς]: ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
- [922] [Χορός]: καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
- [923] [Προμηθεύς]: καὶ τῶνδέ γ', ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
- [924] [Χορός]: πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοι ἄδ' ἐκρίπτων ἔπη;
- [925] [Προμηθεύς]: τί δ' ἂν φοβοίμην ὧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
- [926] [Χορός]: ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
- [927] [Προμηθεύς]: ὁ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκῇ τά μοι.
- [928] [Χορός]: οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
- [929] [Προμηθεύς]: σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί.
- [930] ἔμοι δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.

- [931] δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
- [932] ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
- [933] ἀλλ' εἴσορῳ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
- [934] τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
- [935] πάντως τι καὶ νὺν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.
- [936] [Ἑρμῆς]: σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπὲρ πικρον,
- [937] τὸν ἑξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἔφη μέροις
- [938] πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
- [939] πατὴρ ἄνω γέ σ' οὐστίνας κομπεῖς γάμους
- [940] αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
- [941] καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
- [942] ἀλλ' αὐθ' ἔκαστα φράζε· μηδέ μοι διπλᾶς
- [943] ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλης· ὁρᾷς δ' ὅτι
- [944] Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
- [945] [Προμηθεύς]: σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
- [946] ὁ μῦθος ἐστίν, ὥς θεῶν ὑπηρέτου.
- [947] νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δῆ
- [948] ναίειν ἀπενθῇ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγώ
- [949] δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἡσθόμην;
- [950] τρίτον δὲ τὸν νῦν κοίρανοῦντ' ἐπόψομαι
- [951] αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
- [952] ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
- [953] πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ

[954] κέλευθον ἦν περ ἤλθες ἐγκόνει πάλιν·

[955] πεύση γὰρ οὐδὲν ὦν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

[956] [Ἑρμῆς]: τοιοῖςδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν

[957] ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

[958] [Προμηθεύς]: τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,

[959] σαφῶς ἐπίστας, οὐκ ἂν ἀλάξαιμ' ἐγώ.

[960] [Ἑρμῆς]: κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρα

[961] ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.

[962] [Προμηθεύς]: οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

[963] [Ἑρμῆς]: χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

[964] [Προμηθεύς]: χλιδῶ; χλιδῶντας ὦδε τοὺς ἐμοὺς ἐγώ

[965] ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

[966] [Ἑρμῆς]: ἦ κάμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαίτι;

[967] [Προμηθεύς]: ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,

[968] ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

[969] [Ἑρμῆς]: κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.

[970] [Προμηθεύς]: νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

[971] [Ἑρμῆς]: εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.

[972] [Προμηθεύς]: ὦμοι.

[973] [Ἑρμῆς]: ὦμοι; τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.

[974] [Προμηθεύς]: ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

[975] [Ἑρμῆς]: καὶ μὴν σύ γ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

[976] [Προμηθεύς]: σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

[977] [Ἑρμῆς]: ἐρεῖν | ξοικας οὐδὲν ὦν | χρήζει | πατήρ.

[978] [Προμηθεύς]: καὶ μὴν | ὀφείλων γ' ἂν | τίνοιμ' | αὐτῷ | χάριν.

[979] [Ἑρμῆς]: ἐκερτόμησας δῆθεν ὥς | παῖδ' ὄντα με.

[980] [Προμηθεύς]: οὐ γὰρ | σὺ παῖς | τε κἄτι τοῦδ' | ἀνούστερος |

[981] | εἰ προσδοκᾷς | ἐμοῦ | τι πεύσεσθαι | πάρα;

[982] | οὐκ ἔστιν αἰκισμ' | οὐδὲ μὴ χάνημ' | ὅτῳ |

[983] | προτρέπεται | με Ζεὺς | γεγυνῆσαι | τάδε,

[984] | πρὶν ἂν | χαλασθῇ δεσμὰ | λυμαντήρια.

[985] | πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω | μὲν αἰθαλοῦσά φλόξ,

[986] | λευκοπτέρω | δὲ νιφάδι καὶ | βροντήμασι |

[987] | χθονίοις | κυκάλῳ πάντα καὶ | ταρασσέτω.

[988] | γνάμψει | γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ | φράσαι |

[989] | πρὸς οὓς | χρεῶν | νιν ἐκπεσεῖν | τυραννίδος.

[990] [Ἑρμῆς]: ὄρα | νυν εἴ | σοι ταῦτ' | ἄρω γὰ φαίνεται.

[991] [Προμηθεύς]: ὥπται | πάλαι | δὴ καὶ | βεβούλευται | τάδε.

[992] [Ἑρμῆς]: τόλμῃσόν, ὦ μάταιε, τόλμῃσόν | ποτε |

[993] | πρὸς τὰς | παρούσας πημονὰς | ὀρθῶς | φρονεῖν,

[994] [Προμηθεύς]: ὀχλεῖς | μάτην | με κῦμ' ὅπως | παρηγορῶν.

[995] | εἰσελθέτω | σε μήποθ' ὥς | ἐγὼ | Διὸς |

[996] | γνώμην | φοβηθεῖς θηλύνους | γενήσομαι,

[997] | καὶ λιπαρήσω τὸν | μέγα | στυγούμενον |

[998] | γυναικομίμοις ὑπτιάζουσιν | χερῶν |

[999] | λῦσαί | με δεσμών τῶνδε τοῦ | παντὸς | δέω.

[1000] [Ἑρμῆς]: λέγων ἔοικα πολὺ καὶ μάτην ἐρεῖν·

[1001] τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλ'θάσσει λιταῖς

[1002] ἑμαῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὥς νεοζυγῆς

[1003] πῶλος βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ·

[1004] ἀτὰρ σφοδρὴν γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι·

[1005] αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς

[1006] αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

[1007] σκέψαι δ', ἔαν μὴ τοῖς ἑμοῖς πεισθῆς λόγοις,

[1008] οἶός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία

[1009] ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα

[1010] φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ

[1011] πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας

[1012] τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βασιτάσει.

[1013] μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου

[1014] ἄσπορον ἥξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι

[1015] πτηνὸς κύων, δαφεινὸς αἰετός, λάβρως

[1016] διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,

[1017] ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,

[1018] κελαινόβρωτον δ' ἥπαρ ἐκθoinήσεται.

[1019] τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,

[1020] πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων

[1021] φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν

[1022] Ἄϊδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ.

- [1023] πρὸς ταῦτα βούλευ· ὥς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
- [1024] ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος
- [1025] ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
- [1026] τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ· σὺ δὲ
- [1027] πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
- [1028] εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
- [1029] [Χορός]: ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
- [1030] λέγειν. ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδίαν
- [1031] μεθέντ' ἔρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
- [1032] πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
- [1033] [Προμηθεύς]: εἰδότε τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
- [1034] ὅδ' ἐθῶυξεν· πάσχειν δὲ κακῶς
- [1035] ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
- [1036] πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
- [1037] πυρὸς ἀμφίκης βόστρυχος, αἰθήρδ'
- [1038] ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλωτ'
- [1039] ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
- [1040] αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
- [1041] κύμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
- [1042] συγχώσειεν τῶν οὐρανίων
- [1043] ἄστρον διόδους· εἷς τε κελαινὸν
- [1044] Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
- [1045] τοῦμόν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·

[1046] πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

[1047] [Ἑρμῆς]: τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων

[1048] βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκούσαι.

[1049] [Ἑρμῆς]: τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν

[1050] [Ἑρμῆς]: ἡ τοῦδ' εὐχή; τί χαλᾷ μανιῶν;

[1051] ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις

[1052] συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων

[1053] μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,

[1054] μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώση

[1055] βροντῆς μύκημ' ἀτέρα μνον.

[1056] [Χορός]: ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦμ'

[1057] ὃ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που

[1058] τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.

[1059] πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;

[1060] μετὰ τοῦδ' ὃ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·

[1061] τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,

[1062] κοῦκ ἔστι νόσος

[1063] τῆσδ' ἦν τιν' ἀπέπτυσσας μάλλον.

[1064] [Ἑρμῆς]: ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἀγὼ προλέγω

[1065] μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι

[1066] μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'

[1067] ὥς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον

[1068] πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ' αὐταῖδ'

[1069]	ὤμᾱς	αὐτάς.	εἰδυῖ	αι	γὰρ
[1070]	κούκ	ἐξαίφνης	οὐδὲ	λαθραίως	
[1071]	εἰς	ἀπέ	ρατον	δίκτυον	ἄτης
[1072]	ἐμπλεχ	θήσεσθ'	ὕπ'	ἀνοί	ας.
[1073] [Προμηθεύς]:	καὶ	μὴν	ἔργῳ	κούκέτι	μύθῳ
[1074]	χθῶν	σεσά	λευται.		
[1075]	βρυχία	δ'	ἤχῳ	παραμυ	κᾶται
[1076]	βροντῆς,	ἑλικες	δ'	ἐκλάμ	πουσι
[1077]	στεροπῆς	ζάπυροι,	στρόμβοι	δὲ	κόνιν
[1078]	εἰλίσ	σουσι.	σκιρτᾶ	δ'	ἀνέμων
[1079]	πνεύματα	πάντων	εἰς	ἄλ	ληλα
[1080]	στάσιν	ἀν	τίπνουν	ἀποδει	κνύμενα.
[1081]	ξυντετά	ρακται	δ'	αἰθῆρ	πόντῳ.
[1082]	τοιιάδ'	ἐπ' ἐμοὶ	ρίπῃ	Διόθεν	
[1083]	τεύχου	σα φόβον	στείχει	φανερῶς.	
[1084]	ὦ	μητρὸς ἐμῆς	σέβας,	ὦ	πάντων
[1085]	αἰθῆρ	κοινὸν	φάος	εἰλίσσων,	
[1086]	έσορᾶς	μ' ὥς	ἔκ	δικα	πάσχω.